

4 Mei

Het is al lang geleden
Dat we aan het hopen waren op vrede
Het is al lang geleden
Maar zelfs nu moeten we het nog delen

In de oorlog
Een man met een vrouw
Een vrouw met een kind
Een kind met een toekomst

Al die mensen, die daar waren
Al die wensen, vervlogen met de jaren
Ze vochten, ze vluchten
Ze wouden nooit meer terug
Het enige wat ze wouden
Was de oorlog achter de rug

Hier was het leven
Daar was de dood
ieder heeft een leven
ook een jood

Waarom oorlog
Waarom geen vrede
Oorlog is koud en kil
Dat is toch wat niemand wil

Ik kan het niet begrijpen
Mijn hoofd kan er niet bij
Nog steeds is er heel veel oorlog
Wanneer gaat dit eens voorbij.

Geschreven door: Dominique van Rooijen, 11 jaar Weert april 2016
Montessorischool Weert

Bronnen:
Stef bos: "hier vertrok de trein"
Internet: "1001 gedichten"